

## Møn lør. d. 12/4 2014

Gustav og jeg kørte fra Hørsholm 5.30. Turen gik til Liselund. Vejret sagde rigtig forår. Sol og ingen vind. Vi holdte på parkeringen ved Liselund lidt over syv. Her var vi ikke de første. Der holdt allerede fire biler. Det gjorde ikke så meget, for modsat sidste weekend, hvor vi var på nordkysten, er det ikke bare lige et enkelt lille stræk eller rev, man skal ned til. Her er kilometer vis af fiskestræk. Som altid kom vi hurtigt i vores ynglings tøj. På toppen af trapperne kunne vi se vandet. Jeg har skrevet det før, men gør det lige igen. Intet slår dette syn!



Vi fiskede os mod klinten, da vi kunne konstatere, at vores kollegaer fiskede mod Pomlerende. Vi fiskede og fiskede og fiskede og fiskede, men der skete aaaaaller en skid. Efter et par timers fiskeri, blev vi enige om, at det var tid til pause. Her kom en anden lystfisker fra modsatte side mod os. Han havde heller ikke set eller mærket noget. Lidt efter, da vi er ved at være færdige med kaffe og brød, ser jeg en fisk helt inde. Nu kan det godt være, der var 2, der kom på benene. Vi kastede i alle retninger, men den ville bare ikke det samme som os. Vi fiskede os videre forbi skredet. Her skete det heller intet, hvilket vi syntes var utroligt, da vandet var perfekt. Lettere grumset og fyldt med tanglopper og yngelstimer. Efter et par timer blev vi enige om at fiske os tilbage mod udgangspunktet.

På tilbagevejen stødte vi ind i vores kollega igen. Han havde stort set den samme fangstrapport som os. Han havde haft 1 følger og set 1. Da vi kom til trappen, var

der ikke andre. Vi blev enige om, at vi ville prøve pynten lidt. Her skete heller ikke noget. Vi gik videre mod Hellehavn nakke. Her kunne vi spotte et par kollegaer. Vi blev på revet. Nu begyndte trætheden at melde sig. Gustav måtte op og slappe. Det er hårdt at være lystfisker, ha ha ha.



Jeg gav den gas, men der var ikke den store aktivitet. Efter en "hel" dag uden noget bliver man til sidst lidt ukoncentreret. Pludselig får jeg et godt hug. Jeg får hurtigt råbt til Gustav, at der er fisk - og oven i købet en okay fisk -, men jeg "glemmer" fuldstændig at give modhug. Jeg står kun og blærer mig for Gustav 😊. Lidt efter ryger den. Nu kom der nogle gloser ud af min mund, som ikke var for børn. Gustav var så træt, så han orkede ikke engang at kaste efter mulige makkere til min mistede 😊. Lidt efter kommer en kollega forbi med fisk i praleringen. 4,1 kg. Flot fisk. Men men men den var lidt slank. Set med vores øjne, skulle den nok være sat tilbage i dens territorium.

Jeg gav den lige et kvarter mere, men der var bare intet at komme efter, så vi blev enige om, at turen var slut. Meget frustrerende. For vi havde set småfisk ryge ud af vandet flere gange, så fiskene har været der. Trapperne op er som altid en hård én. Selvom de åndbare waders var på, var vi noget fugtige, da vi ramte bilen.

Som altid stod hjemturen på flæskesvær og væske.

Endnu en skøn tur med HOLF.

Stor fiske hilsen.

Flemming